

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.6.2012
COM(2012) 261 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG
SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

om gennemførelse af servicedirektivet.

**Partnerskab for ny vækst i servicesektoren
2012-2015**

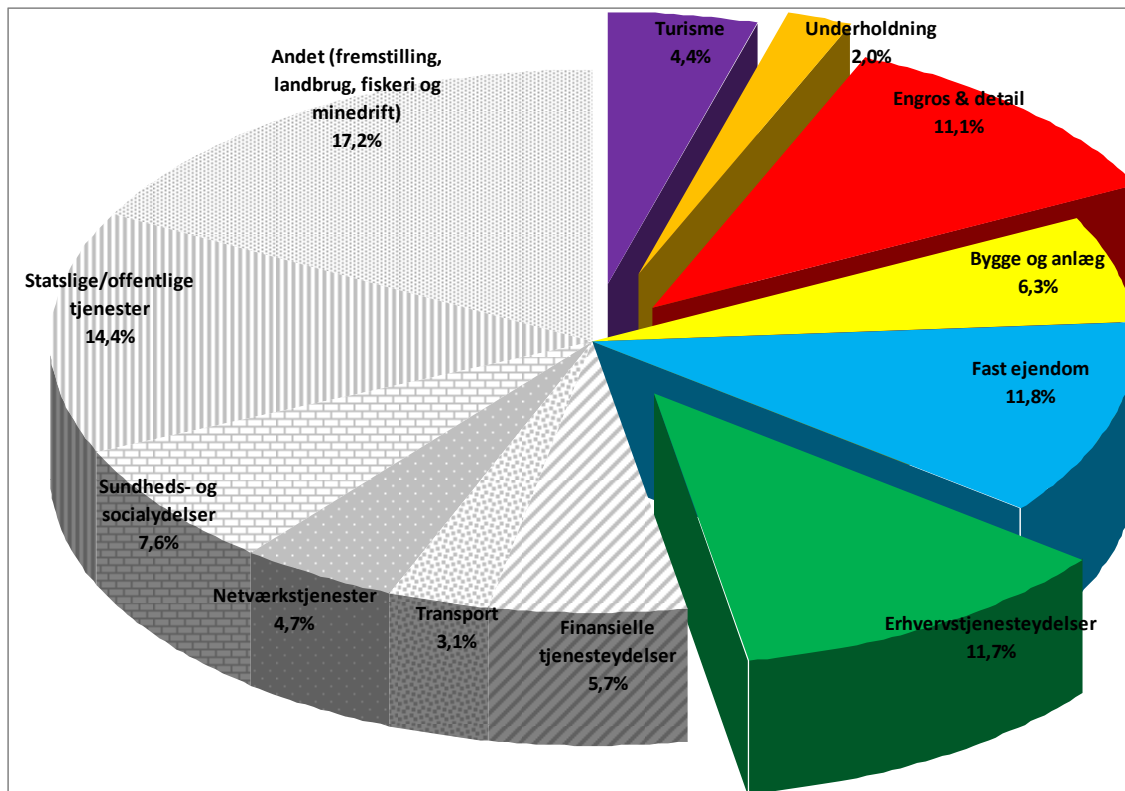
{SWD(2012) 146 final}

{SWD(2012) 147 final}

{SWD(2012) 148 final}

I. INDLEDNING: UDNYTTE SERVICESEKTOREN TIL AT SKABE VÆKST OG BESKÆFTIGELSE

Servicesektoren har en betydelig strategisk betydning for væksten i EU, da den tegner sig for over 65 % af EU's BNP og beskæftigelse. Servicedirektivet er det vigtigste instrument på europæisk plan til at fremme en strukturreform af servicesektoren, og det omfatter tjenesteydelser, som udgør 45 % af EU's BNP. Gennemførelsen af direktivet er væsentligt skridt fremad med hensyn til fjernelsen af hindringer og opnåelsen af et reelt integreret indre marked for tjenesteydelser. Hundredvis af nationale love er blevet moderniseret, og tusindvis af diskriminerende, ubegrundede eller uforholdsmæssigt strenge krav er blevet fjernet i hele EU. De redskaber (kvikskranker), som er blevet indført for at støtte gennemførelsen af direktivet, er nu operationelle i de fleste medlemsstater og bidrager kraftigt til at nedbringe de administrative byrder på området.

Kilde: Eurostat, National Accounts Statistics, Gross value added, 2009.

Bemærk: De mørke dele i højre side angiver de tjenesteydelser, der er omfattet af servicedirektivet.

Figuren viser, hvor meget de sektorer, der er omfattet af direktivet, bidrager til EU's økonomi (ca. 45 % af BNP) og hvilke sektorer, der ikke er omfattet.

De fleste af de sektorer, som direktivet finder anvendelse på, er omfattet af sektorspecifik lovgivning (se bilag 1).

Der findes tjenesteydelser af almen økonomisk interesse i mange servicesektorer. De behandles mere specifikt i Kommissionens meddelelse af 20. december 2011 om en kvalitetsramme for tjenesteydelser af almen interesse i Europa.

De foranstaltninger, som medlemsstaterne har indført for at gennemføre servicedirektivet, vil over tid øge EU's BNP med 0,8 %, og størstedelen af denne

virksomhed vil indtræde 5-10 år efter gennemførelsen¹. Alligevel står det klart, at tjenesteydere stadig oplever hindringer, når de ønsker at operere på tværs af grænserne, og i modsætning til det indre marked for varer har forbrugerne stadig ikke umiddelbar adgang til tjenesteydelser fra hele EU. Hvis medlemsstaterne fjernede næsten alle de resterende restriktioner, ville den økonomiske gevinst ifølge en økonomisk analyse være mere end tre gange så stor som den allerede opnåede, nemlig ca. 2,6 % af BNP².

Således kan der gøres meget mere for at maksimere de økonomiske fordele, som servicedirektivet rummer. Medlemsstaterne bør i overensstemmelse med opfordringerne fra Det Europæiske Råd³ sikre, at direktivets potentiale udnyttes fuldt ud. En fuld gennemførelse vil betyde, at det indre marked for tjenesteydelser vil fungere langt bedre, fordi SMV'ers markedsadgang vil blive lettet, og forbrugerne vil få flere valgmuligheder. Den vil også bidrage til at øge konkurrenceevnen, væksten og beskæftigelsen i EU. Denne meddelelse giver et bud på, hvordan dette kan gøres, og er i tråd med Kommissionens rapporteringspligt, jf. direktivets artikel 41, og Rådets og Europa-Parlamentets ønske om en nøje overvågning og rapportering om gennemførelsen af direktivet og af initiativerne til forbedring og styrkelse af det indre marked for tjenesteydelser. Den indeholder foranstaltninger, som medlemsstaterne og Kommissionen bør træffe for at sikre, at direktivet har størst mulig effekt. Foranstaltningerne er baseret på de detaljerede oplysninger om gennemførelsen af servicedirektivet i hver medlemsstat og på resultatet af den kontrol, der er fastsat i de dertil hørende arbejdsdokumenter⁴.

Foranstaltningerne vil blive overvåget gennem tiltag, der skal forbedre styringen af det indre marked, som Kommissionen har forelagt i en meddelelse, der vedtages parallelt med denne. Denne overvågning vil indgå i det tilsyn, der føres inden for rammerne af det europæiske semester, og resultaterne heraf vil om nødvendigt blive afspejlet i landespecifikke anbefalinger. Allerede den 30. maj 2012 foreslog Kommissionen landespecifikke anbefalinger for 12 medlemsstater vedrørende strukturreformer i servicesektoren⁵.

II. SIKRE DEN FULDE VIRKNING AF SERVICEDIREKTIVET

Direktivet finder anvendelse på en lang række sektorer, lige fra traditionelle aktiviteter til videnbaserede tjenesteydelser. Direktivet har bred virkning og berører både store og små tjenesteydere, herunder tusindvis af SMV'er.

¹ Kommissionens undersøgelse "*The Economic Impact of the Services Directive: a first assessment following implementation*", offentliggjort på http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/economic_paper/2012/index_en.htm.

² Tallet 2,6 % indbefatter den ovenfor nævnte 0,8 %-tilvækst i BNP for EU samt en yderligere gevinst på 1,8 %, som ville kunne opnås gennem en ambitiøs tilgang, hvor medlemsstaterne fjernede næsten samtlige restriktioner.

³ Erklæring fra medlemmerne af Det Europæiske Råd, 30. januar 2012.

⁴ Kommissionens arbejdsdokument "*Detailed information on the implementation of Directive 2006/123/EC on services in the internal market*"; Kommissionens arbejdsdokument "*Results of the performance checks of the internal market for services (construction, business services and tourism)*".

⁵ COM(2012) 299, For stabilitet, vækst og beskæftigelse, 30. maj 2012.

Kommissionen vil koncentrere sin indsats om de sektorer, der har betydelig økonomisk vægt, og hvis vækstpotentiale ligger over gennemsnittet.

- erhvervstjenesteydelser, der udgør 11,7 % af BNP
- bygge og anlæg, der udgør 6,3 % af BNP
- turisme, der udgør 4,4 % af BNP, og
- detail, der udgør 4,2 % af BNP.

Ved at sikre bedre gennemførelse og bedre virkning i praksis kan vi få meget mere ud af, hvad der allerede er blevet aftalt. Dette er en chance for at levere resultater på kort sigt for vækst og beskæftigelse, som EU ikke kan lade gå fra sig.

Medlemsstaterne og Kommissionen bør i første omgang fokusere på at sikre en mere ambitiøs og fuld gennemførelse af servicedirektivet for at realisere dets uudnyttede potentiale, før direktivets anvendelsesområde udvides. Næsten alle erhvervsmæssige serviceaktiviteter er allerede omfattet af EU-lovgivningen (se bilag 1). På nuværende tidspunkt mener Kommissionen derfor ikke, at der er behov for at ændre direktivet.

Hidtil har direktivet mest været en fordel for tjenesteydere, der ønsker at starte en virksomhed i deres egen eller en anden medlemsstat. Derimod er tjenesteydere, der ønsker at levere grænseoverskridende tjenesteydelser, stadig usikre på de lovgivningsmæssige rammer, der anvendes af medlemsstaterne, og oplever fortsat hindringer. I visse tilfælde opstår der problemer pga. inkonsekvent eller ukorrekt anvendelse af andre EU-instrumenter, som f.eks. direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer eller direktivet om e-handel.

1. Nultolerance over for manglende overholdelse

Kommissionen vil anvende en nultolerancepolitik i tilfælde af manglende overholdelse af de nedenfor angivne entydige forpligtelser, som direktivet indebærer for medlemsstaterne. I direktivets artikel 14 forbydes en række diskriminerende og særligt tyngende krav, som medlemsstaterne i vidt udstrækning nu har fjernet. Imidlertid er det påvist, at der stadig findes diskriminerende krav, som skal fjernes.

Direktivet indfører specifikke forpligtelser for at forenkle tilladelsesprocedurerne: 1) stiltiende tilladelse, dvs. at tavshed fra myndighedens side indebærer tilladelse, er foreskrevet i artikel 13, stk. 4, og 2), landsdækkende gyldighed af tilladelser er fastsat i artikel 10, stk. 4. En række medlemsstater anvender kun disse forpligtelser i et begrænset omfang og med for mange undtagelser. Der er brug for en hurtig indsats for at gennemføre disse krav korrekt.

Artikel 24 i direktivet forbyder generelle forbud vedrørende lovregulerede erhvervs kommercielle kommunikation. I ti medlemsstater findes der imidlertid stadig generelle forbud mod kommerciel kommunikation, og disse forbud skal ophæves.

Etableringskrav gør det umuligt at udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser. Krav om etablering er blandt de mest restriktive, som behandles i tjenesteydelsesdirektivets artikel 16, stk. 2 (bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser), og medlemsstaterne må ikke pålægge tjenesteydere et sådant. Krav vedrørende bopæl og nationalitet er også

forbudt i henhold til artikel 14 i servicedirektivet. Der forekommer imidlertid stadig overtrædelser af disse utvetydige forbud i medlemsstaterne, og disse skal fjernes⁶.

Foranstaltninger

Medlemsstaterne skal forpligte sig til at bringe deres lovgivning i fuld overensstemmelse med servicedirektivet ved hurtigst muligt at eliminere de tilfælde, hvor deres lovgivning endnu ikke opfylder entydige forpligtelser i servicedirektivet.

Kommissionen vil om nødvendigt udøve sin nultolerancepolitik gennem traktatbrudsprocedurer.

2. Maksimering af servicedirektivets økonomiske virkning

Direktivet lader medlemsstaterne bestemme, hvordan mange af dets elementer skal gennemføres. For eksempel henvises i artikel 15 i servicedirektivet til krav såsom retlig form, besiddelsen af et selskabs kapital, kvantitative og territoriale begrænsninger og priser, som medlemsstaterne kun må fastholde i det omfang, de er proportionale og begrundet i et tvingende alment hensyn og proportionelt afpasset.

I hvilken udstrækning medlemsstaterne har udnyttet dette spillerum varierer meget. Ofte har de valgt at opretholde status quo frem for en mere ambitiøs tilgang, hvor de åbner deres markeder for tjenesteydelser. Selv om disse valgmuligheder ikke nødvendigvis udgør en overtrædelse af direktivet, vil sådanne krav kunne hæmme den økonomiske vækst, og derfor bør medlemsstaterne revurdere dem. Dette bør kunne bane vej for opfyldelse af målet om den yderligere vækst.

Medlemsstaterne bør derfor revurdere deres anvendelse af disse skønsbeføjelser. De bør først og fremmest undersøge krav, der begrænser virksomhedsstrukturer og kapitalejerskab, eftersom sådanne krav er en hindring for udviklingen af liberale tjenesteydelser. De opnåede fremskridt og de igangværende reformer i en række medlemsstater viser, at disse tjenesteydelser kan nyde godt af lempeligere regler, uden at kvaliteten forringes eller de liberale erhvervs uafhængighed undermineres.

Ligeledes skal der ifølge bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastsat i artikel 16 i direktivet, foretages en vurdering af begrundelsen for og proportionaliteten af de krav, som medlemsstaterne pålægger tjenesteydere, der er etableret i andre medlemsstater, når disse leverer tjenester på tværs af grænserne på deres område. Virksomheder og erhvervsudøvere, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser, er stadig alt for ofte i tvivl om, hvilke regler der gælder for dem. Hvad værre er, skal de undertiden opfylde næsten al lovgivning i den medlemsstat, hvor de leverer tjenesteydelser, ud over lovgivningen i deres egen medlemsstat. National lovgivning til gennemførelse af tjenesteydelsesdirektivets regler for grænseoverskridende levering af tjenesteydelser skal forbedres, så der skabes retssikkerhed og sættes en stopper for denne dobbelte regelbyrde.

⁶ Jf. Kommissionens arbejdsdokument "Detailed information on the implementation of Directive 2006/123/EC on services in the internal market".

Især kan forsikringsforpligtelser være et problem for tjenesteudbydere. De findes i forbindelse med mange aktiviteter for at beskytte tjenestemodtagere. Nogle af disse krav overlapper med krav, der allerede er opfyldt i etableringsmedlemsstaten, hvilket øger omkostninger for virksomhederne. Endnu vigtigere kan det i forbindelse med grænseoverskridende tjenesteydelser være vanskeligt at finde forsikringsselskaber i etableringsmedlemsstaten eller i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, navnlig i bygge- og anlægssektoren og turistsektoren.

Foranstaltninger

Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne i 2012 iværksætte en peer review-proces og udveksle bedste praksis, der fokuserer på krav, der begrænser virksomhedsstrukturer og kapitalejerforhold og på bestemmelsen om fri udveksling af tjenesteydelser. Medlemsstaterne skal forpligte sig til at gennemføre en grundig gennemgang af deres lovgivning på disse områder. Resultaterne vil blive vurderet inden midten af 2013.

Medlemsstaterne skal eliminere alle restriktioner og krav om tilladelse, som ikke er begrundet i direktivet, og skal navnlig gennemgå behovet for og proportionaliteten af de krav, som tjenesteydere pålægges. I forbindelse med eventuelle restriktioner, som kan begrundes i direktivet, bør medlemsstaterne vurdere de økonomiske fordele ved at fjerne disse og om nødvendigt træffe foranstaltninger hertil.

Kommissionen vil udarbejde landespecifikke anbefalinger vedrørende prioriterede foranstaltninger i forbindelse med det europæiske semester 2013. Hvis det er nødvendigt, vil Kommissionen på baggrund af de opnåede resultater overveje forslag til yderligere lovgivning om specifikke elementer.

Medlemsstaterne bør øge bestræbelserne for at fremme brugen af informationssystemet for det indre marked (IMI). Kommissionen vil nøje overvåge og bistå medlemsstaterne hermed.

Kommissionen vil fremme udviklingen af foranstaltninger i forsikringssektoren med henblik på at levere ydelser med tilstrækkelig forsikringsdækning, herunder når de udfører aktiviteter i andre medlemsstater. Navnlig bør forsikringsselskaber, som er etableret i flere medlemsstater, og som udbyder forsikringer af tjenesteydelser, dække tjenesteydere, som leverer grænseoverskridende tjenesteydelser i disse medlemsstater.

Kommissionen vil vurdere de fremskridt, der er sket i forsikringssektoren ved udgangen af 2013. Afhængigt af resultatet af vurderingen vil Kommissionen overveje alternative løsninger, herunder forslag til lovgivning.

3. Liberale tjenesteydelser: Modernisering af de lovgivningsmæssige rammer

Der findes omkring 800 forskellige slags lovregulerede erhverv. Der er konstateret forskelle mellem medlemsstaterne imellem med hensyn til reguleringen af de liberale tjenesteydelser. Virkningerne af disse forskelle forværres af besværlige procedurer for anerkendelse af eksamensbeviser. Det Europæiske Råd har understreget vigtigheden af, at der opnås fremskridt med den gensidige anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, nedbringelse af antallet af lovregulerede erhverv og fjernelse af ubegrundede lovgivningsmæssige hindringer⁷. Den nyligt foreslåede modernisering af

⁷ Konklusionerne fra Det Europæiske Råd, marts 2012.

direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer tager højde for dette problem. For hurtigst muligt at sikre fremskridt muligt har Kommissionen givet landespecifikke anbefalinger på området til 8 medlemsstater⁸, som vil blive fulgt op i forbindelse med 2013-udgaven af det europæiske semester.

Med hensyn til grænseoverskridende tjenesteydelser foreskriver forslaget til et revideret direktiv, at medlemsstaterne klart skal angive og begrunde de tilfælde, hvor de ønsker at gøre brug af muligheden for ekstraordinær kontrol af tjenesteudbydere, før de kan udbyde tjenester. Medlemsstaterne skal også sikre, at den årlige erklæring, som tjenesteydere i visse tilfælde skal udstede, gælder på hele medlemsstatens område. Dette vil mindske bureaukratiet og fjerne usikkerheden for de liberale erhverv. Den gennemsigtighed og den gensidige evalueringsmekanisme, der foreslås, vil bidrage til at mindske den kompleksitet, der skyldes den divergerende regulering af de liberale erhverv. Medlemsstaterne bør på nationalt plan gennemgå de kvalifikationskrav, der gælder for lovregulerede erhverv, og omfanget af aktiviteter, der er forbeholdt visse virksomheder.

Når forslaget er blevet vedtaget, vil Kommissionen fremlægge en meddelelse i 2013. Meddelelsen vil bl.a. tage udgangspunkt i de fremskridt, der er gjort med de landespecifikke anbefalinger og andre tiltag i medlemsstaterne vedrørende lovregulerede erhverv.

Foranstaltninger

Europa-Parlamentet og Rådet bør inden udgangen af 2012 vedtage forslaget til en modernisering af direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer som efterlyst af Det Europæiske Råd i oktober 2011.

Kommissionen vil:

- bistå medlemsstaterne med gennemførelsen af de landespecifikke anbefalinger om liberale tjenesteydelser som led i 2013-udgaven af det europæiske semester og i den forbindelse sammen med medlemsstaterne iværksætte en indsats for så hurtigt som muligt at skabe fremskridt

- forelægge en meddelelse i 2013 efter vedtagelsen af det reviderede direktiv for at gøre status over fremskridtene i medlemsstaterne og for at lette den gensidige evaluering af lovregulerede erhverv, som er foreskrevet i direktivet.

4. Sikre, at servicedirektivet fungerer for forbrugerne

At gøre det lettere at levere tjenesteydelser på tværs af grænserne er ikke nok til at sikre et egentligt indre marked for tjenesteydelser. Det er lige så vigtigt at sikre, at tjenestemodtagerne uden vanskeligheder kan udnytte de muligheder, som det indre marked giver dem.

For at forbedre forbrugernes rettigheder og styrke deres tillid til det indre marked pålægger servicedirektivet medlemsstaterne at fjerne lovgivningsmæssige hindringer for modtagere, som ønsker at købe tjenesteydelser, der leveres af tjenesteydere, som er etableret i andre medlemsstater. Det sikrer også, at forbrugere, der køber tjenesteydelser i

⁸ COM(2012) 299 af 30. maj 2012.

andre medlemsstater, kan træffe et informeret valg, idet både udbydere og medlemsstatsmyndigheder har pligt til at afgive oplysninger (f.eks. gennem oprettelsen af de såkaldte artikel 21-organer, der bistår forbrugere). Endelig skal direktivet sætte en stopper for den handelspraksis, hvorved tjenesteydere uberettiget gør det vanskeligt for forbrugere med bopæl i andre medlemsstater at få adgang til deres tjenester. I den forbindelse er bestemmelsen om ikke-diskrimination et vigtigt skridt på vejen til at give forbrugerne uhindret adgang til det indre marked.

Artikel 20 i direktivet forbyder forskelsbehandling af tjenestemodtagere på grundlag af deres nationalitet eller bopælsland. Dette betyder, at udbydere ikke kan afslå levering eller afgive et tilbud på ringere vilkår, når det ikke kan begrundes i objektive forhold. Denne type situationer, bør ikke længere opstå, hvis artikel 20 gennemføres fuldt ud i medlemsstaterne.

Bestemmelsen om ikke-diskrimination kræver en vurdering i hvert enkelt tilfælde⁹. Der bør være særlig fokus på situationer, hvor forbrugerne afkræves højere gebyrer end ved en indenlandsk transaktion, når de ønsker at betale for en tjenesteydelse, der udbydes i en anden medlemsstat, via bankoverførsel eller direkte debitering i euro. Forbrugerne bør i princippet ikke længere opleve, at deres ønske om levering afslås med den begrundelse, at det er fysisk umuligt at levere varer i en anden medlemsstat. På samme måde bør tjenesteudbydere ikke udnytte simple geografiske faktorer til at anvende en praksis, der skaber en kunstig opdeling af markederne i EU's indre marked, som er skadelig for forbrugerne.

I den udstrækning, der fortsat findes hindringer for levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne, vil der blive truffet initiativer på EU-plan for at mindske disse og forbedre det indre markeds funktion. Dette omfatter færdiggørelsen af det fælles eurobetalingsområde, Kommissionens forslag om en frivillig fælles europæisk købelov, gennemførelsen af direktivet om forbrugerrettigheder, forslaget om oprettelse af kvikskrænker til behandling af moms, forslaget om oprettelse af alternative tvistbilæggesinstanser til bilæggelse af forbrugertvister og den EU-dækkende platform til onlinebilæggelse af grænseoverskridende tvister og de kommende initiativer inden for kollektiv forvaltning af afgifter for ophavsret og privatkopiering samt reprografier.

Foranstaltninger

Medlemsstaterne skal prioritere håndhævelsen af de nationale regler for gennemførelse af ikke-diskriminationsbestemmelsen. Kommissionen vil samarbejde med nationale organer, der behandler klager over forskelsbehandling, og med de kompetente retshåndhævende myndigheder for at sikre, at forbrugerne er i stand til fuldt ud at drage fordel af det indre marked. Kommissionen vil navnlig foreslå målrettede aktioner inden midten af 2013 for at kunne overvåge anvendelsen og træffe korrigerende håndhævelsesforanstaltninger, hvis der konstateres mangler.

Kommissionen har foretaget de første præciseringer af bestemmelsen om ikke-diskrimination og vil nøje overvåge dens håndhævelse. Der vil blive udsendt yderligere specifik vejledning inden udgangen af 2013 på grundlag af yderligere erfaringer med den nationale gennemførelse af denne bestemmelse. Denne vejledning vil tage hensyn til udviklinger i reguleringen, som reducerer de tilbageværende

⁹ Yderligere oplysninger: Kommissionens arbejdsdokument om retningslinjer for anvendelsen af artikel 20, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked.

hindringer for virksomheder, der udbyder deres tjenesteydelser på tværs af grænserne.

Kommissionen vil straks påbegynde arbejdet med virksomhederne, f.eks. gennem repræsentative brancheorganisationer og handelskamre, for at forbedre gennemsigtigheden og støtte bestræbelserne for at sikre, at kunderne kan handle på tværs af grænserne i det indre marked. Kommissionen vil støtte tjenesteydere i bestemte sektorer med frivillig indførelse af kvalitetschartre, der omfatter forpligtelser vedrørende grænseoverskridende betingelser for adgang til deres tjenester. Fremskridtene evalueres af Kommissionen inden midten af 2013.

Kommissionen vil i tæt samarbejde med medlemsstaterne informere forbrugerne om deres rettigheder i det indre marked under servicedirektivet i lyset af den informationskampagne, der vil blive foretaget i 2013 som led i det europæiske år for borgerne.

5. Få reglerne for det indre marked til at fungere i praksis

Direktivet fungerer ikke isoleret set. Det kan først få sin fulde virkning, når det anvendes i sammenhæng med andre direktiver vedrørende det indre marked. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer og direktivet om e-handel.

I mange medlemsstater er procedurerne for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer lange og besværlige.

Grænseoverskridende tjenester leveres i stadig højere grad online. Trods den forenkling, der blev indført med servicedirektivet og direktivet om e-handel, findes der stadig hindringer.

Foranstaltninger

Medlemsstaterne skal forpligte sig til at gøre deres lovgivning og procedurer fuldt forenelige med direktiverne om erhvervsmæssige kvalifikationer og e-handel. National lovgivning skal tage fuldt hensyn til de kombinerede virkninger af disse direktiver. Nødvendige tilpasninger skal foretages hurtigst muligt.

Kommissionen vil beslutsomt håndhæve disse direktiver og lægge særlig vægt på den kombinerede anvendelse af disse for i praksis at sikre positive resultater for tjenesteudbydere. Kommissionen vil om nødvendigt iværksætte traktatbrudsprocedurer.

6. Sektorspecifikke behov

I forbindelse med effektivitetskontroller¹⁰ er der afdækket et behov for at løse en række flaskehalsproblemer for væksten i specifikke sektorer.

6.1 Specialiserede tjenesteydelser: Gennemførelse i praksis af princippet om gensidig anerkendelse

Grænseoverskridende specialiserede tjenester kan være underlagt krav på grund af gennemførelsen af sektorspecifikke EU-regler, der kræver godkendelse af eksperter til aktiviteter, som involverer fluorholdige drivhusgasser (F-gasser) i køleanlæg, bygningers energieffektivitet eller affaldshåndtering og transport. Hvor disse eksperter er underlagt et akkrediteringssystem, letter forordning (EF) nr. 765/2008 den gensidige anerkendelse af akkrediteringscertifikater. Den fulde virkning heraf bør sikres.

Når EU's sektorspecifikke lovgivning foreskriver autorisations- eller akkrediteringsordninger på nationalt plan, bør den sikre, at autoriserede eller akkrediterede tjenesteydere kan udøve deres aktiviteter i andre medlemsstater på grundlag af den tilladelse eller akkreditering, der er opnået i deres hjemland.

Foranstaltninger

Kommissionen vil arbejde på at sikre øget anvendelse af bestemmelser om gensidig anerkendelse i forbindelse med fremtidige forslag om sektorspecifik lovgivning og vil indføre tilladelsesordninger for eksperter, der yder specialiserede tjenester.

Ved anvendelse af eksisterende sektorspecifik lovgivning skal medlemsstaterne sikre den fulde virkning af artikel 56 i TEUF og af EU-lovgivning, der gør det lettere for eksperter fra andre medlemsstater at levere tjenesteydelser, herunder direktivet om erhvervsmæssige kvalifikationer, når erhvervet er lovreguleret, eller forordning nr. 765/2008 om akkreditering. Medlemsstaterne bør gøre brug af IMI for at lette kontrollen af, at kravene i andre medlemsstater overholdes.

Tekniske standarder bør tilpasses yderligere, navnlig ved hjælp af EU-standardiseringsmekanismer (CEN), på områder, hvor der er betydelige forskelle i den nationale gennemførelse af EU-lovgivningen, således som det er tilfældet for certificering af bygningers energimæssige ydeevne.

6.2 Forbrugerbeskyttelseslovgivningen

En betydelig del af den gældende lovgivning om forbrugerbeskyttelse er baseret på minimumsharmonisering. På områder, der er omfattet af minimumsharmonisering, er medlemsstaterne ofte gået videre end reglerne for minimumsharmonisering. Dette resulterer i en situation, hvor tjenesteudbydere kan opleve uensartede krav, afhængigt af hvor de ønsker at udbyde deres tjenesteydelser, hvilket kan medføre forvridninger af det indre marked. Kommissionen kan tackle dette på to måder: Enten gennem yderligere eller fuld harmonisering, som det skete for nylig med direktivet om forbrugerrettigheder og

¹⁰ Kommissionens arbejdsdokument "Results of the performance checks of the internal market for services (construction, business services and tourism)".

som foreslået i januar 2012 i den generelle forordning om databeskyttelse, eller gennem frivillig harmonisering som foreslået i oktober 2011 i forbindelse med en frivillige fælles europæiske købelov. Begge metoder er supplerende og bør anvendes afhængigt af den gældende EU-ret på området, en eventuel overholdelse af nærhedsprincippet og den relevante interesse fra offentligheden samt behovet for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, især med hensyn til onlinetjenester.

Foranstaltninger

Kommissionen vil bestræbe sig på at fremskynde de lovgivningsmæssige procedurer vedrørende forbrugerrelevante foranstaltninger, der har afgørende betydning for det indre marked for tjenesteydelser.

I forbindelse med nye lovgivningsforslag vil Kommissionen, hvis det er nødvendigt, tilstræbe, at der sikres en øget harmonisering af EU's fremtidige lovgivning på forbrugerbeskyttelsesområdet. Europa-Parlamentet og Rådet bør gøre en fælles indsats for at nå dette mål for at sikre, at det indre marked kan få fuld virkning.

Inden for turistsektoren vil Kommissionen, som bekendtgjort i forbrugerdaysordenen¹¹, foreslå en ajourføring af pakkerejsdirektivet inden starten af 2013 for at opnå større harmonisering af national lovgivning, især om onlineydelser.

I den forbrugerbeskyttelseslovgivning, hvor der opereres med minimumsharmonisering, vil Kommissionen arbejde sammen med nationale håndhævende myndigheder for at sikre den korrekte gennemførelse af hele EU-forbrugerlovgivningen på en sammenhængende og omfattende måde og under hensyntagen til rettigheder og regler i det indre marked.

6.3 Detailsektoren og erhvervstjenesteydelser: Specifikke initiativer

Detailsektorens resultater vanskeliggøres af en række problemer, hvoraf mange er blevet kortlagt i rapporten om overvågning af detailmarkedet¹² og af Europa-Parlamentet¹³. I lyset af denne sektors økonomiske betydning er Kommissionen ved at forberede en europæisk handlingsplan for detailhandelen som led i en EU-strategi for detailsektoren for de kommende år.

Erhvervstjenesteydelser er blevet udpeget som en servicesektor, hvor produktiviteten kunne forbedres betydeligt. Kommissionen er, som angivet i akten for det indre marked og i meddelelsen om "En industripolitik for en globaliseret verden", i færd med at nedsætte en gruppe på højt plan om de erhvervsrelaterede tjenester for at undersøge manglerne i denne særlige sektor. Gruppen vil fokusere på fire specifikke sektorer inden

¹¹ En europæisk forbrugerdaysorden - Øget tillid og vækst, COM(2012) 225 final.

¹² Overvågning af handels- og distributionsmarkedet "Mod et mere effektivt og fair indre marked for handel og distribution frem til 2020", KOM(2010) 355.

¹³ Europa-Parlamentets rapport af 1. juni 2011 om et mere effektivt og retfærdigt detailmarked (2010/2109 (INI)).

for erhvervstjenesteydelser: i) markedsføring og reklame; ii) facility management; iii) tekniske tjenester og ingeniørtjenester; og iv) design. Der vil blive lagt særligt vægt på forbindelserne mellem erhvervstjenesteydelser og fremstillingsindustrien i EU samt udviklingen af frivillige europæiske standarder, som kan forbedre kvaliteten og sammenligneligheden af tjenesteydelser, der leveres af udbydere i forskellige medlemsstater.

Foranstaltninger

Kommissionen vil i 2012 vedtage en europæisk handlingsplan for detailsektoren, som fastlægger en EU-strategi for denne sektor.

Kommissionen vil nedsætte en gruppe på højt plan om de erhvervsrelaterede tjenester for at undersøge manglerne i denne særlige sektor inden efteråret 2012.

7. Mod andengenerationskvikskranger

Formålet med kvikskrangerne er at gøre livet lettere for tjenesteydere ved at give dem et enkelt adgangspunkt til alle nødvendige oplysninger og ved at give dem mulighed for at klare de relevante administrative procedurer online. De gør det også lettere for modtagerne, der ønsker at købe tjenesteydelser, at foretage et informeret valg. Kvikskranger tilbyder dem væsentlige oplysninger, såsom kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder og retsmidler, der normalt er til rådighed i tilfælde af tvister.

Men der er store forskelle i brugervenligheden af de oplysninger, som kvikskrangerne leverer om reglerne for de vigtigste servicesektorer.

Mange kvikskranger har oplysninger på mindst ét fremmedsprog, hvilket er en væsentlig fordel for tjenesteudbydere. Men mange administrative procedurer er endnu ikke online, og selv om, de er tilgængelige på nationalt plan, er de ofte utilgængelige for brugere fra udlandet.

Det er nødvendigt at rette op på disse mangler og få kvikskrangerne til at fungere, som de skal - til gavn for brugerne. Det betyder, at medlemsstaterne stadig skal tackle store udfordringer i form af yderligere forenkling og strømlining af procedurerne, større "back-office"-integration og nødvendige tekniske tilpasninger, især for at sikre adgang på tværs af grænserne. Det er også vigtigt at gøre virksomhederne opmærksom på eksistensen af kvikskrangerne og deres relevans.

Foranstaltninger

Medlemsstaterne skal så hurtigt som muligt bringe deres kvikskranger i fuld overensstemmelse med kravene i servicedirektivet.

Inden udgangen af 2014 opfordres medlemsstaterne til med bistand fra Kommissionen at udvikle andengenerationskvikskranger, som 1) bør omfatte alle procedurer i forbindelse med en virksomheds livscyklus, 2) være flersprogede og 3) være mere brugervenlige. Kommissionen vil sammen med medlemsstaterne aftale kriterier for andengenerationskvikskranger i form af et "charter om kvikskranger".

Kommissionen vil iværksætte en oplysningskampagne om kvikskranger i 2013, yde en koordineret indsats med medlemsstaterne om at udbygge internetadgangen til kvikskranger og sammen med brancheorganisationerne øge virksomhedernes kendskab til kvikskranger og fremme anvendelsen heraf.

III. KONKLUSION

Tjenesteydelser udgør en vigtig drivkraft i den europæiske økonomi. Et mere integreret og bedre fungerende indre marked for tjenesteydelser er en vigtig faktor, hvis der skal skabes et økonomisk opsving i EU.

Alle medlemsstater har gjort store bestræbelser for at gennemføre servicedirektivet. De har fjernet ubegrundede hindringer og har moderniseret deres lovgivningsmæssige rammer for tjenesteydelser. Dette vil styrke EU's økonomi.

Imidlertid hæmmes vækst- og jobskabelsen i servicesektoren stadig af en lang række hindringer. Der kan skabes mere vækst, hvis der umiddelbart lanceres initiativer med henblik på at udnytte det fulde potentiale i servicedirektivet.

I overensstemmelse med meddelelsen om bedre styring af det indre marked bør vi målrette vores indsats på at få de allerede foreliggende muligheder til at fungere bedre. Denne meddelelse indeholder forslag til, hvordan servicedirektivets økonomiske virkning kan maksimeres, idet der er fokus på servicesektorer med markant økonomisk betydning.

- Medlemsstaterne bør hæve deres ambitionsniveau med hensyn til servicedirektivet. Der bør foretages en grundig vurdering af de resterende hindrings økonomiske betydning.
- Kommissionen har fremsat et forslag om modernisering af de retlige rammer mobiliteten inden for de liberale tjenesteydelser, som medlemsstaterne bør vedtage hurtigst muligt.
- Det indre marked skal fungere for forbrugerne. Virksomheder bør ikke foretage en kunstig opsplitning af markedet til skade for modtagere af tjenesteydelser.
- De øvrige instrumenter, som regulerer det indre marked, herunder direktivet om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, e-handelsdirektivet og servicedirektivet, bør anvendes ensartet. Hvis det er nødvendigt, bør Unionens lovgivning moderniseres, så den modsvarer det specifikke behov for tjenesteydelser, og det sikres, at de retlige rammer fungerer effektivt i praksis for både tjenesteudbydere og -modtagere.
- Medlemsstaterne bør udvikle kvikskrankerne, så de bliver fuldt udbyggede e-forvaltningsredskaber, der opfylder tjenesteudbydernes og -modtagernes behov.

Dette kræver, at alle europæiske institutioner og alle medlemsstater politisk forpligter sig til at prioritere udarbejdelsen af de påkrævede foranstaltninger inden for den gældende tidsfrist. Kommissionen vil i partnerskab med medlemsstaterne arbejde på at skabe ny vækst og beskæftigelse i servicesektoren og vil nøje overvåge fremskridtene i sin årlige vækstoversigt.

BILAG 1 - EU'S LOVGIVNING FOR SERVICESEKTORERNE

	Vigtigste sektorer, der er omfattet af servicedirektivet (2006/123/EF)
	• Erhvervstjenesteydelser, herunder liberale tjenesteydelser (<i>advokater og revisorer, arkitekter, skatterådgivere, rådgivningsbureauer, kommunikations- og marketingbureauer, patentkontorer, certificeringstjenester, sportsagenter, managere, rekrutteringsbureauer, tolke, dyrlæger, landinspektører, osv.</i>) • Bygge- og håndværksaktiviteter • Detail • Fast ejendom • Turisme (<i>hoteller, restauranter, caféer, rejsebureauer og turistguider, osv.</i>) • Privatundervisning

Servicesektorer	De vigtigste retlige EU-instrumenter for sektoren
Energi	Det indre marked for naturgas • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF. Det indre marked for elektricitet • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF Det indre marked for gas • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (EØS-relevant tekst)
Finansielle tjenesteydelser	Handlingsplan for finansielle tjenesteydelser og opfølgninger (Direktiv 2006/43/EF, direktiv 2006/46/EF, direktiv 2007/63/EF, direktiv 2007/44/EF, direktiv 2009/14/EF, direktiv 2007/36/EF, direktiv 2007/64/EF, direktiv 2009/111/EF, direktiv 2009/44/EF, direktiv 2010/76/EU, direktiv 2009/49/EF, direktiv 2011/61/EU, direktiv 2011/89/EU)
Sundhedsydelser	• Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer
Posttjenester	• Direktiv 97/67/EF

	• Direktiv 2002/39/EF • Direktiv 2008/06/EF
Teletjenester	• Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1211/2009 af 25. november 2009 om oprettelse af Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og –tjenester, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/136/EF af 25. november 2009 • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og –tjenester, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/140/EF af 25. november 2009 • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og –tjenester, ændret ved direktiv 2009/140/EF. • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, ændret ved direktiv 2009/140/EF. • Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, ændret ved direktiv 2006/24/EF og direktiv 2009/136/EF.
Transport	Vejtransport • Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel • Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel • Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 Søtransport • Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser på søtransportområdet • Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (carbotagesejlads) Jernbanetransport • Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25. • Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport EØS-relevant tekst

	Lufttransport • Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet • Rådets direktiv 96/67/EF af 15. oktober 1996 om adgang til ground handling-markedet i Fællesskabets lufthavne Indlandssejlads • Rådets forordning (EF) nr. 1356/96 af 8. juli 1996 om indførelse af fælles bestemmelser vedrørende godstransport og personbefordring ad indre vandveje mellem medlemsstaterne med henblik på fri udveksling af tjenesteydelser for denne transport • Rådets forordning (EØF) nr. 3921/91 af 16. maj 1991 om betingelserne for transportvirksomheders adgang til at udføre intern godstransport og personbefordring ad indre vandveje i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende
--	---

	Sektorer, der ikke er omfattet af afledt EU-ret
	• Spil • Virksomhed, som er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed (jf. traktatens artikel 51) • Private sikkerhedstjenester • Notarer, fogeder • Taxier og havnetjenester

BILAG II - LISTE OVER INITIATIVER MED TIDSPLAN

Politikområder	Foranstaltninger	Tidsplan
<u>1. Nultolerance ved manglende overholdelse</u>	➤ Medlemsstaterne bringer deres lovgivning i fuld overensstemmelse med direktivet om tjenesteydelser. ➤ Kommissionen udøver en nultolerancepolitik via traktatbrudsprocedurer, navnlig i de prioriterede sektorer.	straks straks
<u>2. Maksimering af servicedirektivets økonomiske virkning</u>	➤ Kommissionen iværksætter en peer review med medlemsstaterne for at revurdere specifik lovgivning i prioriterede sektorer. ➤ Medlemsstaterne fjerner alle resterende ubegrundede eller uforholdsmæssige restriktioner og vurderer de økonomiske fordele ved at fjerne ubegrundede krav. ➤ Medlemsstaterne træffer prioriterede foranstaltninger i overensstemmelse med de landespecifikke anbefalinger inden for rammerne af "det europæiske semester". ➤ Medlemsstaterne øger indsatsen for at øge brugen af informationssystemet for det indre marked (IMI).	iværksættes 2012 resultater vurderes i midten af 2013 straks fra 2012 straks

	➤ Kommissionen samarbejder med forsikringsbranchen om at sikre tilstrækkelig forsikringsdækning for tjenesteudbydere, herunder for aktiviteter i andre medlemsstater. ➤ Kommissionen vurderer de fremskridt, der er gjort, og overvejer alternative løsninger, herunder stiller forslag om ny lovgivning, hvis dette er påkrævet.	straks inden udgangen af 2013
<u>3. Modernisering af de lovgivningsmæssige rammer for liberale tjenester</u>	➤ Europa-Parlamentet og Rådet vedtager forslag til et moderniseret direktiv om erhvervsmæssige kvalifikationer. ➤ Kommissionen bistår medlemsstaterne med gennemførelsen af landespecifikke anbefalinger om liberale tjenesteydelser som led i det europæiske semester for 2013. ➤ Kommissionen forelægger en meddelelse for at lette den gensidige evaluering af lovregulerede erhverv.	inden udgangen af 2012 2012 - 2013 2013
<u>4. Sikre at servicedirektivet fungerer for forbrugerne</u>	➤ Medlemsstaterne håndhæver nationale bestemmelser til gennemførelse af bestemmelsen om ikke-diskrimination. ➤ Kommissionen foreslår målrettede foranstaltninger til at overvåge anvendelsen og træffer foranstaltninger, hvis der konstateres mangler. ➤ Kommissionen udsender yderligere specifik vejledning vedr. artikel 20.	straks midten af 2013 ved udgangen af 2013

	➤ <i>Kommissionen samarbejder med virksomheder for at sikre, at kunderne kan handle på tværs af grænserne.</i> ➤ <i>Kommissionen informerer i tæt samarbejde med medlemsstaterne forbrugerne om deres rettigheder i det indre marked under servicedirektivet inden for rammerne af den informationskampagne, der indgår i det europæiske år for borgerne.</i>	<i>straks</i> <i>resultater vurderes i</i> <i>midten af 2013</i> <i>2013</i>
<u>5. Få reglerne for det indre marked til at fungere i praksis</u>	➤ <i>Medlemsstaterne bringer deres lovgivning og procedurer i fuld overensstemmelse med direktiverne om erhvervsmæssige kvalifikationer og e-handel.</i> ➤ <i>Kommissionen håndhæver beslutsomt disse direktiver; der indledes traktatbrudsprocedurer, hvis det er nødvendigt.</i>	<i>straks</i> <i>straks</i>
<u>6. Sektorspecifikke behov:</u> 6.1 Gensidig anerkendelse af specialtjenester	➤ <i>Kommissionen sikrer den fulde virkning af frihederne i traktaten ved at tilstræbe øget anvendelse af bestemmelser om gensidig anerkendelse i forbindelse med fremtidige forslag til sektorspecifik lovgivning og indfører tilladelsesordninger for eksperter, der yder specialiserede tjenester.</i> ➤ <i>Medlemsstaterne sikrer den fulde virkning af EU-lovgivning, der kræver godkendelse af eksperter fra andre medlemsstater og gør brug af IMI til at muliggøre kontrol af, om der er overensstemmelse med kravene i andre medlemsstater.</i>	<i>i forbindelse med fremtidige forslag</i> <i>straks</i>

6.2 Forbrugerbeskyttelseslovgivningen: Øget harmonisering i bestemte sektorer	➤ Yderligere tilpasning af tekniske standarder, navnlig ved at bruge EU's standardiseringsmekanismer (CEN) på områder, hvor der er betydelige forskelle i den nationale gennemførelse af EU-lovgivningen. ➤ Kommissionen tilstræber at sikre større harmonisering af EU's fremtidige lovgivning om forbrugerbeskyttelse, såfremt dette er nødvendigt.. Europa-Parlamentet og Rådet bør gøre en fælles indsats for at nå dette mål for at sikre, at det indre marked kan få fuld virkning. ➤ Kommissionen reviderer pakkerejsedirektivet. ➤ Kommissionen arbejder sammen med de nationale myndigheder om at sikre en korrekt gennemførelse af EU's forbrugerlovgivning på en sammenhængende og omfattende måde og under hensyntagen til rettighederne og reglerne i det indre marked.	er iværksat i forbindelse med fremtidige forslag 2012 i starten af 2013
6.3 Detailsektoren og erhvervstjenesteydelse: Specifikke initiativer	➤ Kommissionen vedtager i 2012 en europæisk handlingsplan for detailsektoren, som fastlægger en EU-strategi for denne sektor. ➤ Kommissionen nedsætter en gruppe på højt plan om de virksomhedsrelaterede serviceerhverv for at studere mangler i denne sektor.	2012 efteråret 2012
7. Mod	➤ Medlemsstaterne bringer deres kvikskrænker i fuld overensstemmelse med direktivet om	straks

<u>andengenerations-</u> <u>kvikskranger</u>	tjenesteydelser. ➤ <i>Medlemsstaterne udvikler andengenerationskvikskranger, således at de 1) dækker alle procedurer i en virksomheds livscyklus, 2) er flersprogede og 3) er mere brugervenlige. Sammen med medlemsstaterne fastsætter Kommissionen kriterier for andengenerationskvikskranger i form af et charter om kvikskranger.</i> ➤ <i>Kommissionen iværksætter en oplysningskampagne om kvikskranger, koordinerer en indsats med medlemsstaterne om at forbedre adgangen til kvikskranger fra internettet og samarbejder med brancheorganisationer om at øge virksomhedernes kendskab til kvikskrangerne og fremme anvendelsen heraf.</i>	2012-2014 2013
---	---	------------------------------